

॥ तत्सत् परमात्मने नमः ॥

श्रीगुजरात न्युतन नाटक सभा

धर्मीशुन्डेगार यान

निर्दय निरो

नाटकना गायनो.

रथी प्रासध करनार,

मोहनलाल गोडणदास युवान.

दास मु. गोपींद लुवन थीअटर-अइय.

आवृत्ति १ वी

प्रत १०००

संवत १९७५

कीमत ०-२-०

सने १९१५

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાત ડૉપોરાઈટ-સંગ્રહ

૮૧૬૯

ન્યારક (ધર્મગુન્હેગાર યાને નિર્ઘય નીરે) રજસર માવી
માલીકે સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે, તેમની કૃપાએ
રજા સિવાય કોઇએ ભજવવું ભજવાવવું
છાપવું કે છપાવવું નહી.

સુરત લીમંડાચોકમાં આવેલા “દેશી મિત્ર” પેસમાં
મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપ્યા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૮૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગિદ્ય નીરો

વિષય ૮-૧૨-૪

નિર્દય-નિરો નાટકનો હુંકસાર.

રોમના જુલમગાર બાદશાહ નિર્દય નીરાનો નાનકાનોભાઈ ફેન્ટો-મસ બાલપણથી પોતાનું કુટુંબ છોડી ગયા બાદ વીકાલ પહોડોમાં પોતાના દીવસો નીરગમન કરે, છે. બાદ શહેનશાહ નીરાને હાથે અંજલિપણમાં તેનો હાથ વીંધાયલ છે. સરદારોની તકરાર નીદ્રાવશ થએલ ફેન્ટોમસ જાગતાં મસ્તાનને પોતાને થએલા જખમની ખતર રહેતી નથી તેમ એક એકની ઝોળખાણુ પણ પડતી નથી. બાદ પોતાનો સરદાર બનાવી સાથે લઈ જતાં વજીર રોકેન્બોલથી ; અનાયાર કરતી નીચ બેગમ ફેન્ટોમસ ઉપર મતી બ્રષ્ઠ થાય છે. દારૂમાં ગુલતાન રહેલ જુલમગાર બાદશાહને કુશીન બેગમ ખુબ બરમાવે છે. અને ફેન્ટોમસ ઉપર પોતાની સાથે પ્યાર કરવાનું અનેકવાર સુચવે છે. છતાં નેકીબાજ ફેન્ટોમસ રંડાનો તીરસ્કાર કરે છે. બગીચામાં બેગમે પાળીપોશી મોટી કરેલી જુલ્લીયા ત્યા શહેન-શાહના હાથથી ઉછરેલ માઈકલ બંનેનો મેલાપ થાય છે. પરસ્પર પ્રેમ કરતાં બેગમ નજરે જોઈ ક્રોધે ભરાય છે અને પ્રેમી જોડાંને તેમ કરવા ના કહે છે. અને એક એકના દીક્ષ જુદા કરવા સુચવે છે. છતાં બાળકો ઇન્કારથી બેગમનું અપમાન કરે છે બાદ (ઇશુકા-ઇસ્ટ) ખર્મ ગુર કલાઈસર ફુનીઆને સદ્બોધ આપી રહ્યા છે. તે જાણુ છતાં બાદશાહ તેને તેની દીકરી સરસા તથા બાળક જંકબ સાથે પકડી મંગાવે છે. અને અનેક પ્રકારના જુલમો ગુજારે છે. નેકીબાજ ફેન્ટોમસ તેમને હર વખત તમામના ખુદા એક છે. એમ

સુચવે છે. નીચ રોકેમ્બોલની ઉશ્કેરણીથી બાદશાહ જોકમને યંત્રમાં
 હાથ પગ ખેંચી હેંટર વડે માર મારવા ફેન્ટોમસ ઉપર હુકમ લખી
 મોકલે છે. બાદ તેમ કરતાં પણ પાછો પડે છે. અને કલાઇસર
 પંથના તમામ માણસોના હાથ પગને જીમો કાપી નાખવા હુકમ
 કરે છે. અને નીરદોષને હેરાન કરતાં રોકેમ્બોલને ફેન્ટોમસ બોધ
 આપી ગરીબોને બચાવે છે. બેગમને રોકેમ્બોલના કાવત્રાથી ફેન્ટો-
 મસ સાથે ત્રણેને વાઘના મોંઢામાં આપે છે ગરીબોનાં ધાત-થતાં
 ફેન્ટોમસ પોતાનાં બાહુ બલથી અને વીધીના લેખથી બચી જાય
 છે. બાદશાહ ધણાજ ખુશ થાય છે. અને રોકેમ્બોલ તથા બેગમને
 ધીકારી કાઢે છે. બાદ બેગમ તથા રોકેમ્બોલશાહનું ખુન કરવાનું
 કાવતરુંકરી નેકીબાજ ફેન્ટોમસ તથા રાજ્યવારસ માઇકલને
 ગુન્હેગાર ઠરાવી બંદીખાને નાખે છે. બાદ પોતાનું કાલું કર્મ પુત્ર
 આગળ જાહેર ન થાય. તેટલા માટે તે માઇકલ ને છુટો કરે છે.
 નેકી ને બંદીના વાદવીવાદમાં ફેન્ટોમસ બેડી તોડી પસાર થાય છે.
 અને માઇકલને બેગમ તથા રોકેમ્બોલ સાથે અનાયાર કરે છે. તે
 જાણ થાય છે. રોકેમ્બોલ તથા બેગમ સમજી જઈ બંને જણને
 મારવા એકદંડીઆ મહેલમાં ઉતારે આપી મહેલ સુરંગથી ઉરાડી
 દેવા પ્રયત્ન કરે છે. મહેલમાં આગ લાગતાં ફેન્ટોમસ આવી
 બંનેને બચાવે છે. અને બાળકોને દરીઆ માર્ગે રવાના કરી રોકે-
 મ્બોલને મારીને તેનો પોશાક ધારણ કરે છે. બેગમ અજાણપણામાં
 તેને રોકેમ્બોલ જાણે છે. અને પોતાનું પેટ ખોલીદે છે. બાદ દારીઆમાં
 તણાતા બાળકો જોનકેલેઝરાઇનને મલે છે. તે તેને રાજ્ય સત્તા પાછી
 અપાવવાની પ્રતીજ્ઞા કરે છે. અને બેગમને લેટર લખી પોતાની

છાવણીમાં બોલાવે છે ધારણ કરેલા રોકેન્બોલના પોલાકમાં ફેન્ટોમસ પથુ જાય છે. વાહવીવાદમાં તકરાર થાય છે બેદ ખુલ્લો પડે છે. અને રાજ્યવારસ માધકલને પોતાના પાળક પીતાની યાદી મળે છે પીલાયણી બેગમ પોતાને હાથે આપઘાત કરે છે. અને અંતે ધર્મી-જય ને પા પેક્ષય એ કહેવત સાચી કરે છે,

કોમીક.

હોરમસજી ચરમામીટર તથા મવાલી કોલાત્રા ગેપ બન્ને એકજ સીકલના હોવાથી બાનુ દીલચરમા પોતાના ધણીને છુલી જાય છે. બોય ને મેરીની ખટપટથી બાનુ તથા ચક્રમેના મોંઢારંગાય છે. અને એક એકમાં બહુ ગુચવાડો થાય છે. આખર બેદ ભરમ ખુલ્લો થઈ જાય છે દીલચરમા પસ્તાય છે. પોતાની બે અદબી માટે મારી ચાહે છે.

શ્રી ગુજરાત ન્યુતન નાટક સમાજના માલેક.

એમં જેં દુધરેજીઆ

વ્યવસ્થાપક.

ખેલના પાત્રોનાં નામ.

નિર્દયનીશી...રામનો જીલમગાર બાદશાહ.
રોકેખોલતેનો નિમકહરામ વજીર
ફેન્ટોમસનીરાનો ઓરમાન બાધ.
ખાઈકલનીરાના હાથથી ઉછરેલો કુમાર.
રોકેટ }
સ્વીડન }સરદારના પુત્ર
કલાઈસરધર્મગુરુ (એસુખ્રીસ્તને માનનાર.)
જેકબકલાઈસરનો પુત્ર.
થરમામીટરહુનરબાજમાં પાછો પડેલો ગૃહસ્થ.
કોલાબાગેયમવાલી તરંગબાજ
બોયથરમા મીટરનો નોકર.

બાદ સરદારો, કેદરજી, બહેરામજી, મનચેરજી સીપાઈ વી. વી.

સ્ત્રી વર્ગ.

જીમનરામનજીહેનશાહની રાણી (બેગમ)
જીલીયાબેગમના હાથથી ઉછરેલી છોકરી.
દીલચસ્મથરમામીટરની સ્ત્રી.
બેરી...દીલચસ્માની નોકર બોયની સ્ત્રી
સેરસાકલાઈસરની પુત્રી.

॥ ॐ ॥

॥ तत्सत् मात्मानं नमः ॥

निर्दय—नीरे नाटकना गायने.

સ્તુતિ.

બાળાઓ—

૧

કુદરતકાર, એ દીનક્યાલ.

શરણેબાળ.....

તું.....દાતાર.....તું.....ગદાર.

તારનાર....શરણેબાદ.

ત્રાતા...તું.....જગપાલક.

સ્વામી અધમ ઉધારણા.

તારણ.....શરણે બાલ...કુદર.

બાળાઓ—

૨

મેહને અમેહ કોઈ દીન માનજો

રામને રહેમાન એક છે પીછાણુજો

સદ્દી સરજનહાર કૃષ્ણને કરીમ જો

એક રૂપ એક રંગ તેહને નીહાળજો

કાલને કલમા ફેર નહી જણુજો

ચોખખાને આવલ છે એક હૃદ માનજો

છે મનુષ્ય સર્વ કાય અલગ એ પ્રમાણુજો. મેહને.

સીલચરમ—

૩

મારા રૂપથી રંગથી મનના હિમંમથી મહોબતથી ઢાળું ભુખાળને
નયન બાણે નચાવું ભલભલા સૌ સ્વાધીન થાય પ્રેમ જાળને.
કાષ્ટ ભટકાળી ચાલમાં ભોભોએ
ગોરા ગાલોના ચૂંબને તથાએ
સ્તન શીખર નીહાળે રનેહથી
જેમ જેએ વીમાસીઆ વાળને

જોય-મેરી—

૪

આવો આવો રસીલા મોજ ઉડાવો આશકના દુભાવો બાવાજી બારથી આવશે
જા જા. દુરં, ચાલ્યને નફ્ટ, હરામી લંપટ રાખના કપટ આવે, આવો,
ખખદાર કદી જો તે લીધું નામ હવે મારું,
પીવું છે પાણી પ્રેમનું છો હોય એ ખારું.
બાવાએ મોજ ખુશ કરી હવે આપણો વારો,
મુકી દે માન થાય આશક માથુકનો વધારો. આવો.

ચલકા—

૫

કાનસે લાગી નયન હમારી
ભોરી સાવરી સુરતપે લુભાની—કાહના
જો સમ પુછો તો હમરે પર કાહનાકી સરદારી
ગોકુલમેં હમ બસતહે હરદમ કરત કાના છો મોરી

કેલિબાએપ—

૬

પોત્રીજનમાં દરવું દમમાં, શુલતાન બની રહેવું રમમાં
છળ બળ કળ બલથી ખાવું પીવું રોજે હોટલમાં
હા, હા, દામતણી પરવા નહી કરતાં મોજ ઉડાવીશું જગમાં
ધજજતને એશાકે મુકી છો દુનીયા મણ્વતી ઠગમાં
બનીને મોટા ખરીદી ગાદી બનાવી દુનીયાં લાવીશું ભાડી
સરકારી વારંટ છો રે અગાડી મધશું પાછળથી પોખાર
અ, હા, હા, હા, હા, હા, હા, હા,

ચરમાખીર—દીલચરમ— ૭

ઓ લવ, ઓલવ, લેલ આર યુ ગાઈગસર
 દીયર જુલ કરતા નહી જલદી લઈ આવા જઈ કેપ
 ઓલરાઈટ હું ચાલ્યો બહાલી નહી કરતાં વીક્ષેપ
 ફેસ બન્યો છે કેવો મુંદર ઉજળો આઈવરી પ્લેક
 થું બનાવો થું બનાવો હા હા હા હા હા હા હા

ફેન્ટોમસે— ૮

નીચ જમીના નીચતા છોડે
 ખલ જન ખસતામાં પ્રીતી જોડે. નીચ
 કુકર્મ ખહું તેમ કરતા પાપ ખાર શીર ઉપર ભરતા
 પ્રભુથી નહી લેશ કરતા નીચ જનો નીચતા છોડે

ઝેરી—કોલાખા— ૧૦

જેરમાં જણાય મન મુજબ આગ ચાય
 અરરર હવ જાય.....
 મારા અંતરમાં કાંઈ કાંઈ ચાય દીન આ દુભાય તન તણાય
 હાય...હાય.....
 કહેવાઈ ના બાઈને ફરીયાદ, દીયે નહી રોઈ કાંઈ દાદ
 ઊભો જુએ બહાસો તમારી આ વાટ
 મન મુજબ કાંઈ ચાય હાય...હાય...હાય.....

ઝેરી—કોલાખા— ૧૦

ચાલ ચટકતી મટકતી માહરી દે બોસો દીલ જન,
 પ્રીત પાનમાં મહોકાણમાં માર કહેવું માન
 હું ફરવાની ગાડી ઘોડે હસજન મોટરકાર
 ઉટે બેઝી સાદી કરથું છોના હો ધરખાર
 દીયર દુઃખ દીલના ટાળી હયો, આવો કરો સુખ પાન
 વીરકી બાન્ડી પીઢ મોસંબી પથુ નાણાની તાણુ
 ધજજત ખાય હવામાં ઝોકાં દુનીયાથી તકરાર
 બેલીક રોજે ધર હુટે છે વારટ લઈને ચાર

શરણા--

૧૧

નભતી નથી ન નભશે કાયમ સદા શાહી
 રહેતી નથી ન રહેશે હુસ્નાય ખાદશાહી
 પહોંચ્યા હજુરે વાલી લખ બન્ને હાથ ખાલી
 સીકંદરો સીધાબ્યા, મુકી તમામ આહી
 હુકુમત થતા હજરો કંપે જમાનો સારો
 મુશ્કીસ હો માલદારો રહેશે ન સાથ પાછ
 કોઇ ભલા કે ખુરા ભરતા હો પાપ કુડા
 સંતો મહંત ચાલ્યા, દેવા જવાખ ત્યાંહી

જુલીયા--

૧૨

મોહે લાગી મદન અગન અંગમાં
 જીવ જાયે શખી પ્રેમ જંગમાં
 એમ.....હા.....બેન..... હા
 કરી વ્યાકુળ મને પણ પણ અહી સતાવીને
 બેની બેહાલ બેની આપો સુખ લાવીને
 મરી જાય જમ અરર હાય.....
 શાન્ત બેન.....શાંત.....મોહે

જુલીયા--

૧૩

સખી સ્વપ્નની બલીકારી કહું છું તને વીરતારી
 રાત્રી વહેતી કારી આવ્યા જીવન વનમાંળી
 ચુંબન કરી મુજને જગાડી ધાંધલે કરી ખેંચી મુજ સાડી
 ખીલતી હુ બોળી કાંઈ ન બોલી કસથી તુટી ગઇ ચોળી
 વહાલે કરી ખરબેરી
 ઘડી-ઘડી વળગે સમજે ન કાંઈ સ્વદેશી વસ્ત્ર ગયા ભીંગાઈ
 ગયા સતાવી જીવન ફાવી ત્યાં તો આંખ જિંદગી ગંધ મારી
 આવ્યા જીવન વનમાંળી

જુલીયા—માઝકલ— ૧૪

ધીરી ધીરી કાણી સખી અધીરી તું જાને હવે થઇ
રસીલી ગઇ રંગીલી ગઇ પ્યારા આ રહી
જવ, જવ, આવ, આવ.
જવ, હ્યોને રસીભારે, ઘેલાં શીઠ કરો, જવ હ્યોને
વારે, વારે, વારે કેવા ઢોંગ કરે મન મુંગતું અરે
રહેવા હ્યોની છપ્પીલીરે, રીઝ જાને કરો રહેવા હ્યોને
બેટો ભાવ ધરી છેટા જવ જરી નાં દેવાંસી પરી...ધીરી,

સ-દે-ક-રો—

૧૫

હરી કોપ શો કુર્યો આજે, દુખીઆરાપર દયા કરો
ધરતી નીકળી જંગલ ચાલ્યા આગ થઇ ત્યાં મલ્યા કરો
જુઓ વાડ વેલાને ખાશે, ક્યાં જશે નાશી બાપડો
ધરતી માતા કોપ કરે ત્યાં નીરાધારનો થાય મરો
સમજો.....દાતા.....સમજો
ન સંભળાય દેવી દયા કર, મારો જીવ ગભરાય છે
દેન્ટોમસ વીલંબ થાય છે હા, હોશીયાર
કરે કોપ જો મુશ્વર હાથે, આપી આશ્રય પ્રેમ જરો
કાપી હાથ પગ ને ચત્રામાં, કહે કે બાળક હરો કરો
સમજો.....દાતા.....સમજો
ફર, ફર.....હો.....દયા દયા
ધર્મ સંકટમાં પડ્યો કેમ ચાલે લુણુ હરામ
બાળ બચાવીને ધરો જગમાં દાતા નામ
સુજ પડે ના શું કરે, કેમ કરે ધનસ્થામ
વાર કરો આ કારણે, પહેંચાડી દે ધામ
સમજો.....દાતા.....સમજો

અંક બીજો.

બેગમ—

૧૬

અરજ સુણોને મોરી શાવરીયા
 સ્યામ સુદીર વર મોરા રે
 નાહક નહિ દુભાવ સલુથાં
 કરે વીનતી કર જોડ પ્રીયે
 દર્દ સમાવ રહી પ્યાસી મંથ

પાય પકુ પ્રીય તારેરે

બો-મે-કો-દી-થ—

૧૭

દુનીયા થઇ બે હાલ ખરે આપણી ચાહથી
 વરસાદ ન વરસ્યો પડ્યા દુકાળ સેનાથી
 સ્વાથ માંહી સત્યને ગુમાવી દીધું.
 દોલત પચાવી પારકી કંગાલ તેનાથી—દુનિયાં
 જુવાનીયા જનત જતાં નિર્દોષ એ પ્રાણી
 દોજખ બનાવી દુનિયા સેતાનપણથી--દુનિયાં
 કુસંપને મુકી મલોતી એકત્ર બધાથી
 ઉંધતા ઉઠો અરે ઓ હોદના વાસી--દુનિયાં

જુલીયા-માઇકલ—

૧૮

કરી પ્રેમથી પીછાણ દયા ભાવી દીલજન
 માહરા મહેરમાન
 તજ તરકડ તોફાન જીતી લીધી જખાન
 ખરેખર ખાનદાન માહરા મહેરમાન
 ખીલતી કળી શમાન ખુબ ખીલથું
 જોખન જંગમાં જીવન સાથ માહલથું.
 પ્રીય તમ પ્રાણ સાથે રંગે ચાલથું

લખ આલોગન અધર અમર સુમશું

નવ.

નવ.

શરમાવ

ચાળા ચશકાને કરતા કરતા રાખો બાન...કરી

સરસા—

૧૯

જગથી કરી જુદાઇ, હુપે ભવિષ્ય ખોયા
રાવણ સમાન રાજ આખર જમીનમાં સોયા
કહેતી મુખેથી દુનયા, ખમા ખમા પધારો.
છોડી સંખ્યા ચાલ્યા, સ્નેહી સગાં ન જોયાં
કીચકએ કાળ વાર્યો, દુર્યોધને દુખાઇ
ભામા સ્વધર્મ શાચી હાથે સુખો દુખાયા
સ્તાદીસો સાહુકારો હો અમીર કે ગરીબો
નેકી ગુમાઇ હાથે, જોઇ જમીનમાં સોયા.

બો. થ. દિ.—

૨૦

શાખ કરો પુરો મન બાળ્યો વાહ વાહ રસ્તો ઠીક બતાવ્યો
બેટો જઇ પ્યારી દીલધાર, આહા, હા, હા, ખેશમને બતાવું સાર
જો જો લેશ તમે નહીં કરતા, જવાબ દેજો મરતા મરતા.
પહેલાં શાન્ત કરો જઇ પ્યાર, આહા, હા હા ખેશરમને બતાવું સાર
સાયવી જજો જાળવી તમે ધીરે ધીરે અરરર હા બસ હા-
કરી ડ્રેન્સ પીમું પૌટવાઇન ઉઝો, ખોલીશું ખનીધારી પ્લાન્ડીનાપુરે
લગાવો જઇ મોઢાપર ડુઓ જુઓ લવમેટર સીખો કેવો
હા, હા, હા, હા,

સરસા—

૨૧

હયા દીલમાં લાવો, વીહવળને ઝેર ના પાવે,
કરી અભીમાન ના ફાવે, ગયા શની અને રાવો.
મુછે લીંચુ હતા જેના, થયા બેહાલ પથુ તેના

શીકંદર ને કહેનકાહો, મુકી ચાલ્યા બધા દાવો
 { ખરું છે ખરું છે શાન્તી દેવી તમારું તમામ કહેવું ખરું છે. }
 { બસ શું બલો છે. ચલાવ, હોશીઆર ઓ ખુદા,
 જરેજર જીંદગી ચોલી, મુકી ચાલ્યા બધા દાવો
 હતા બહાદુર ઉમરાવો, મુકી ચાલ્યા બધા દાવો
 { તેથી શું નંથી કરતા કાંધ, બતાવો શું સફાઈ }
 { લખ દ્યો કાળ જવું છે બલાઈ ભાઈ બલાઈ
 { બસ ચુપ ચલાવ, ચલાવ }
 કરો ના હાથ પગ જુદા, હીસાબો માંગશે ખુદા,
 કર્યું પૂન દાન બતાવો--થશે તે વાર પસ્તાવો.

અંક ત્રીજો.

કેન્દોમસ--

૨૨

વીંધાએ જીગર મુજબે અતી (૨)
 પડે ના મમજ રી હારી મતી (૨)
 અરેરે નીંદમાં મુજરાય નથી
 નારીની ગતિ નીહાળી નથી (૨)
 માહરયા મુન્તી નથી નથી કામની કાંધ આશમાં
 શીવ દે તુ શદમતી આભારી છે દીન ચારના

માઈકલ-જુલોયા--

૨૩

મારી રમણી રસીના ઓ રાધીકા
 આ કાનને રજા હવે રહેમથી આપશે
 બહાલા મદદ વાંમળા વગાડીને
 દેવની આ ગોળી બનાવી કાના કયાં જશે
 મનદર મેયો આમ અકેલી
 અરે અલખેલી બની ગઈ શું ભેલી મારી

ક્રિમીક--

૨૪

દીયર ડોળી રસીલા હું ઠગાઇ હાય
 માથુકો ખાએ ભૂલ મણી બદલી આશકની થાય
 ખાઇ પીને કરીશું મનહ રસીલી જન
 થઇ ગઇ એક માથુક ને એ આશકોની મહોકાણુ
 મળી તીજેરી તગદીરની પથુ કુચી ખુદાને હાયે છે
 દહેજત કરશું મન માની પથુ મોતતું ચક્કર માથે છે
 ગોટાળે ડાટ બણો વાળ્યો કાઢ્યું સઉ સત્યાનાશ
 પથુ આખર સઉ એક થયાં વહાલી રહેજે તું પાસ
 દીયર ભૂલ હવે નહી ખાશું તમ થાશે ના નીરાશ
 પાડોશી પકવાનો ખાશે ધરના ખાશે છાસ
 હીય હીય હુરે હુરે.

ક્રેન્ડોમસ--

૨૫

ચીન નીત નકટા નીચ નકારા, સંપ જોઈ ડરતા,
 કુટીલો કૃર કૃત્ય કરતા
 કુસંપે પાન્ડવો લડીયા, કલેશથી કહરવો મરીયા.
 કુસંપથી પૃથુરાજે નીજ રાજ ગુમાવ્યું હાથથી,
 જયચંદ તણા સંતાપથી
 ભગની બ્રાતથી લટકી પીતાથી પુત્રીઓ લડતી
 કુસંપથી લક્ષ્મી લુટાએ હીન્દ છોડી જતી.....ચીન.

બહાર ખપ્પર.

નીચે જણાવેલા નાટકોના ઓપેરા શ્રી ગુજરાત ન્યુતન નાટક સમાજનો જ્યાં મુકામ હશે ત્યાંથી અંગર લેખક મોહનલાલ ગોકલદાસ યુવાન પાસેથી રોકડી કીંમતે મળી શકશે.

ખુની યજમાન

૦—૨—૦

નિર્દયનીરો

૦—૨—૦

કાલો નાગ

૦—૨—૦

ઘમંડી કલહુ યાને નિર્મળગંગા ૦—૨—૦

(હવે પછી બહાર પડનાર ખેલો.)

ધર્મી ગુન્હેગાર, કારાયલ સમો, અનંગશત્રુ અને લોખંડની બેડી યાને અદાએ ફર્જ (ઉર્દુ જખાનમાં બહાર પડશે.

